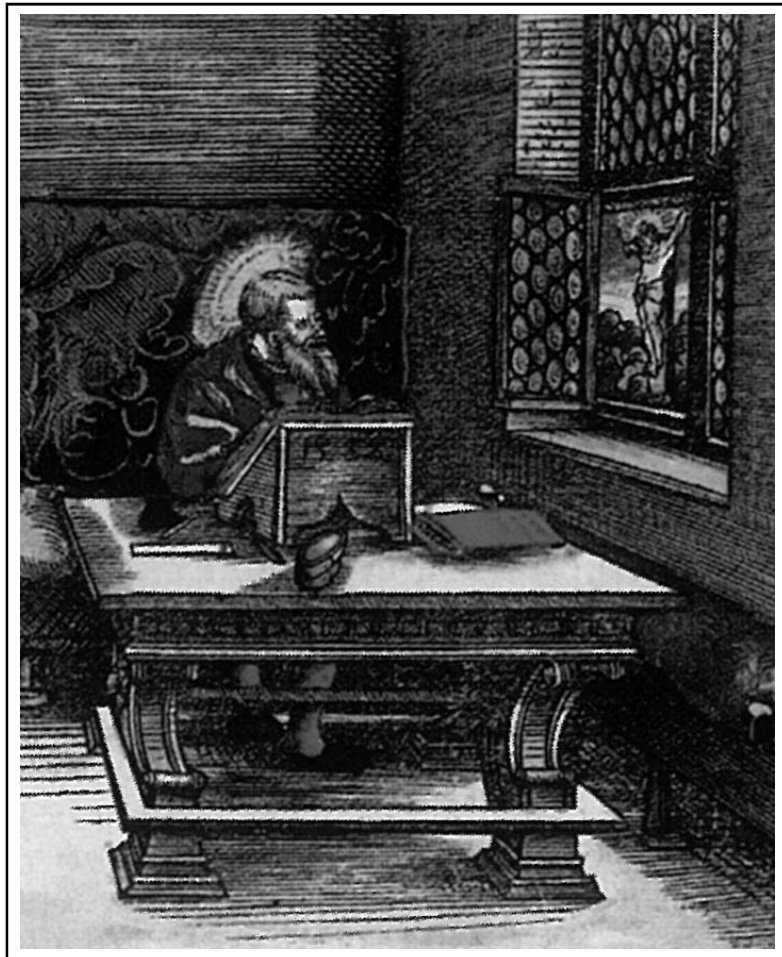

katakomby

Sborový dopis Vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

● Lukášovo evangelium, fol. XXXVIr, Lutherova bible, 1534 ●

Velikonoce 2011

Bděte a modlete se, abyste nepodlehli pokušení.

Matouš 26,41

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé.

Téhož dne se dva z nich ubírali do vsi jménem Emaus, která je od Jeruzaléma vzdálena asi tři hodiny cesty, a rozmlouvali spolu o tom všem, co se událo. A jak to v řeči probírali, připojil se k nim sám Ježíš a šel s nimi. Ale něco jako by bránilo jejich očím, aby ho poznali. Řekl jim: „O čem to spolu rozmlouváte?“ Oni zůstali stát plni zármutku. Jeden z nich, jménem Kleofáš, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ On se jich zeptal: „A co to bylo?“ Oni mu odpověděli: „Jak Ježíš Nazaretského, který byl prorok mocný slovem i skutkem před Bohem i přede vším lidem, naši velekněží a členové rady vydali, aby byl odsouzen na smrt, a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo. Ovšem některé z našich žen nás ohromily: Byly totiž zrána u hrobu a nenalezly jeho tělo; přišly a vyprávěly, že měly i vidění andělů, kteří říkali, že je živ. Někteří z nás pak odešli ke hrobu a shledali, že je to tak, jak ženy vypravovaly, jeho však neviděli.“ A on jim řekl: Jak jste nechápaví! To je vám tak těžké uvěřit všemu, co mluvili proroci! Což neměl Mesiáš to vše vytrpět a vejít do slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Když už byli blízko vesnice, do které šli, on jako by chtěl jít dál. Oni ho však začali přemlouvat: „Zůstaň s námi, vždyť už je k večeru a den se schyluje.“ Vešel tedy a zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, vzdal díky, lámal a rozdával jim. Tu se jim otevřely oči a poznali ho; ale on zmizel jejich zrakům. Řekli si spolu: „Což nám srdce nehořelo, když s námi na cestě mluvil a otvíral nám Písma?“ Lk 24,13-32

Vědomě jsem vložil tento biblický text přímo do textu zamyšlení. Abychom si ho mohli dobře pročíst. Tento příběh, který se odehrál na cestě dvou učedníků do Emauz, je pro mě totiž snad nejvýstižnějším vyjádřením velikonočních událostí. Jejich působením v našem životě.

Uvědomuji si to ve chvílích, kdy se dá jen obtížně vyjádřit, jak nás zasáhly události uplynulého měsíce – přírodní katastrofa v Japonsku, jejíž dopady ještě dlouho budou trvat, válka v Libyi, neklid téměř po celém arabském světě. A to nemluvím o místech, která jakoby vypadla z naší pozornosti, ale problémy jsou tam trvalé. Vždyť kdo si dnes vzpomene na lednovou vraždu guvernéra provincie Pandžáb v Pákistánu Salmana Taseereho, který se „provinil“ tím, že prosazoval mezináboženskou toleranci. A to mluvím pouze o „velkých“ událostech – raději ani neotvírám osobní lidské problémy lidí kolem nás nebo problémy lidí, jejichž bolest se nás bezprostředně dotýká a přesto se cítíme bezmocní.

Je toho hrozně moc. Bojíme se všechny tyto události kolem nás pustit si k tělu, protože to nejde unést. Ten kříž, vítězství toho temného a tragického v člověku,

nás děsí. A já nevím, jak vlastně mohu žít. Jak žít tváří v tvář tomu všemu, tváří v tvář vlastní nedostatečnosti a bolesti lidí kolem mě? Takové otázky bolí a tak se stahujeme do sebe a utíkáme do Emauz.

A do tohoto útěku nám biblický příběh svědčí o setkání. Ti dva učedníci nehledají, pouze utíkají. Je to něco, co znám, co dobře zná dnešní člověk. Útek. A uprostřed toho útěku si je našel Ježíš. A nachází. A nabízí něco, co vypadá hrozně obyčejně. Vypráví jim příběhy o Božím jednání pro člověka, i příběhy o člověku, co všechno dokázal i o čem snil, ale i o tom, jak selhal a selhává – a přesto může jít dál. Ježíš nic nezamlčel, ale uprostřed bolestné reality dokázal ukázat naději, kterou přes to přese všechno lidský život má. Ježíš zve ke svému stolu, nabízí společenství odpuštění a naděje a otáčí tak kroky učedníků. Těch samých učedníků, slabých a bezmocných vůči světu. Ale oni se vrací. Je možné žít, je možné žít svůj život a je možné být pomoci – v poslušnosti Hospodina, v ukotvení v Jeho naději pro člověka. Lidský život má smysl a budoucnost z Boží milosti. A najednou si to začínáme uvědomovat. Začínáme vidět konkrétní pomoc, konkrétní projekty, konkrétní sborovou práci, diakonickou práci, rodiny žijící v porozumění, odpuštění a lásce. Takový výhled se před učedníky všech věků otevřel ve společenství svatě večeře. Otevřela se před nimi skutečnost vzkříšení.

Prosme, aby ji Pán Bůh otevřel a neustále otevíral i před našima očima, před očima dnešního člověka, který chce žít a velice často neví jak. **Jiří Ort**

8. básnička na zrcadlo

Klárce Humhalové na otázku: „Co je to víra?“

Karel Kryl

*„Když boží muka
rozpadlá
zlodějská ruka
vykradla,
strach srdce svírá.
Mlha jde...
Co je to víra,
poklade?“*

*„Když hluchým zpíváš,
maluješ-li chrámy
pro slepé,
když nezazlíváš,
i když srdce mámy
dotepe,
když láska není
prázdna černá díra
neznámá,
když sen – je bdění,
potkala tě víra,
moje milá.“*

Zápis

ze schůze staršovstva dne 10. 3. 2011

ZPRÁVY ZE SBORU

Rodina Samuelova přestoupila do sboru v Chocni

FINANČNÍ ZPRÁVA

- saláry 47.500 Kč, sbírky 14 525 Kč, dary členů 2100 Kč, dary nečlenů 1500 Kč.

ŽIDLE

- návrh sestry Cachové – uspořádat sbírku „přispěj na svou židli“. Tato sbírka může běžet celý rok a rozeběhneme ji až ve chvíli, kdy budou židle zakoupeny.
- staršovstvo jmenuje komisi pro židle ve složení Erdinger, Štěpánová, Otrísal, Venců s úkolem navštívit několik prodejen a zjistit další možnosti.

SBOR

- noc kostelů: časový harmonogram 17:30 vernisáž, 18:30 divadlo, 20:00 WBB
- možnost podat žádost o dotaci na MKČR na Noc kostelů 2012 (termín podání k 15.11. – nutno během září října ověřit na www.mkcr.cz)

PLÁNOVANÉ AKCE

- 9. 4. Biblické soustředění – Tetín
- 14. 5. Akce otců – Kolínská řepařská drážka
- 4. 6. Sborový výlet
- 18. 6. Orinoko v pojizeří – jednodenní výlet na vodu
- 9.–16.7. Rodinná dovolená v Perninku

CELOCÍRKEVNÍ SBÍRKY

- 13. 3. – na církevní tisk
- 24. 4. – Velikonoce – Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty

RŮZNÉ

- žádost Diakonie SZP o zapůjčení sborových prostor pro víkendové setkání klientů. Staršovstvo jednomyslně souhlasí. Janu Červeňákovou – ředitelku střediska pozvat na příští staršovstvo (zařídí JO)
- varhany: oslovíme Jeronýmovu jednotu s dotazem, zda je možné požádat o dar na tuto investici. (JO)
- do září zvolit nové poslance na konvent
- staršovstvo souhlasí s prodloužením nájemní smlouvy v bytě Václavu Španihelovi

Církevní tisk

To, co není možné zvládnout v nedělních ohláškách, bychom vám rádi nabídli ve sborovém dopise. Když bratr Veber nabízí církevní tisk, nemůže jednotlivá periodika dostatečně představit. A domnívám se, že je to škoda. Poprosil jsem tedy svou ženu a Tomáše Hrubého, aby vám zkusili představit dvě – dle mého soudu – nejlepší církevní periodika – Českého bratra a Protestanta. Kdo bude v této nabídce marně hledat mládežnický časopis Bratrstvo, nechť, prosím, počká až do podzimu. Tento časopis právě prochází přestavbou a budeme s napětím čekat, co nám o něm Miki Erdinger na podzim napíše.

Koho by následující anotace zaujaly, můžete si samozřejmě tyto časopisy objednat přes bratra Vebera.

Jiří Ort

ČESKÝ BRATR

Od svého muže jsem dostala úkol, o kterém nevím, jestli ho umím splnit. Rozhodně jsem ještě nic takového nikdy nedělala. Mám prý do sborového dopisu napsat článek, ve kterém představím časopis Český bratr. A časopis Protestant prý bude představovat Tomáš Hrubý, v tomto oboru zkušený profesionál. Těžká konkurence...

Přesto se do svého úkolu pouštím, po svém.

Evangelický časopis Český bratr vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické. Já sama ho čtu od doby, kam moje paměť sahá. Ne od roku 1924, kdy začal vycházet, ale určitě posledních 30 let. Pamatuji si mnoho jeho proměn týkajících se obsahu, tloušťky, barevnosti, grafické úpravy, periodicity vycházení, čtivosti, zaměření do církve i mimo církve a různého dalšího. Mám ale Českého bratra členům sboru a čtenářům Katakomb doporučit, proto se budu věnovat současné podobě časopisu.

Šéfredaktorkou časopisu je asi dva roky Daniela Ženatá a musím říct, že časopis vydávaný pod jejím vedením se mi líbí.

Je to měsíčník v rozsahu 44 stran, barevný. Každý ročník má své vlastní téma, v tomto roce je to lidský život od narození do smrti. V měsíci březnu jsme se dostali už do školního věku, když se předešlá čísla věnovala narození a malým dětem v kostele.

K tématu Dítě v kostele si můžete přečíst článek Jana Trusiny o přítomnosti nejmenších dětí v kostele, Kateřiny Roskocové o různých pobytech pro rodiny s dětmi a také anketu mezi faráři, co dělají, když v kostele při modlitbě pochodují a vyskají děti. V každém čísle si můžete přečíst zprávy ze života církve, zajímavé

jsou také zprávy a články ze škol Evangelické akademie, středisek Diakonie a ekumeny. A to zdaleka není všechno – najdete ještě rubriku církevního hudebního kantora Ladislava Morawetze o církevních písních. Pokud rádi čtete knížky, na několik dobrých dostanete v každém čísle tip.

Část objeovávání nechám na vás, nebudu vám víc prozrazovat. Snad jen ještě to, že v posledním čísle jsem se dozvěděla překvapivou informací, že Bratrská škola bude v červnu slavit 20. výročí své existence. Všichni jsou zváni na zahradní slavnost (10. června), které se bude účastnit i samotný synodní senior Joel Ruml.

Nakonec už jen prakticky – Českého bratra si můžete prohlédnout nebo i půjčit ve sboru, abyste se mohli v klidu rozhodnout a případně si ho objednat. Doporučuji vám to.

Marie Ortová

PROTESTANT

„Jak protestanti vidí, co se děje – ve společnosti – v církvi – v literatuře – filmu – divadle – poezii – výtvarném umění, otevřený rozhovor o sporných či nejednoznačných tématech.“ Takhle vidí sami sebe protestanti z Protestanta, nezávislého evangelického měsíčníku, který vychází od roku 1990. Souhlasím: zaměření směrem ven z ghetta, zpochybňování a rozviklávání myšlenkových kliše. Jako velké trvalé téma svoboda (spolu s její negací, totalitou). Hodně prostoru věnovaného kultuře, včetně vydávání občasně dvoustránkové přílohy Protestanta zvané Proscripta obsahující poezii (poslední Proscripta č. 2/2011 s básněmi Jiřího Šimsy ze sbírky Amstelodamina a let 1992 – 2010).

V současnosti vychází Protestant jako desetistránkové periodikum formátu o něco většího než běžného časopiseckého, na novinovém papíře, s poměrně nenápadnou grafikou. Přes značnou obsahovou hutnost je tak možné ho poměrně snadno a rychle „slupnout“. Formát časopisu se ale proměňoval – mlhavě ještě vzpomínám na malý, téměř „ápětkový“ formát – a stejné je to i s redakcí. V současnosti je redaktorem odpovědným za číslo Petr Turecký, šéfredaktorem loňského ročníku byl Jáchym Gondáš. Kromě těchto dvou jsou členy redakční rady a také důležitými přispěvateli Tomáš Trusina, Jiří Šimsa, Pavel Keřkovský, Blahoslav Fajmon a Jan A. Dus. Vzpomínám ale - před touto redakcí se sídlem v Benešově - na výrazné období „brněnské“ s šéfredaktorováním Štěpána Hájka a významně odlišným personálním obsazením. Přesto se příliš nezměnil nejen duch a obsah časopisu, ale do určité míry ani uspořádání rubrik.

Časopis začíná rozhovorem (vyplňujícím zpravidla ještě většinu strany tři), o kterém se zmiňuje i sebestředstvá věta v úvodu tohoto článku: oprávněně, je pro tvář Protestanta skutečně velmi důležitý. Čtu ho velmi rád, ani tak ne proto, že mě žánr rozhovoru velmi zajímá a baví, nebo že by byly rozhovory tak mimořádně „technicky“ dobře vedené, ale spíš kvůli zajímavému a osobitému výběru zpovídáných. Namátkou: v poslední době jimi byli např. Kateřina Špácová, výkonná ředitelka sdružení Občanské Bělorusko, spisovatel Ivan Klíma, Igor Klimeš (povodňový koordinátor Člověka v tísni) nebo v chystaném čísle arabista Štěpán Macháček. Na první straně najdeme ještě úvahu, která mně připadá stále zajímavější a živých problémů společnosti, popř. církve se dotýkající. Vzhledem k orientaci časopisu na to „co se děje ve společnosti“ může být překvapivé pravidelné obsazení strany dvě kázáním některého evangelického faráře; tato rubrika je v Protestantu, co má paměť sahá. Rovněž tak všemi ročníky procházející se mi zdají rubriky Hutně a chutně (drobné aktuality, jejichž zásadní význam tkví v tom, že přesně takové si v běžném periodickém tisku nepřečteme) a Aktuální slovníček biblických pojmů zvaný Pro homine. Jak už bylo řečeno, hodně prostoru je věnováno kultuře – recenzím knih a filmů, například, a i zde je velmi důležitý výběr, který nám představuje zpravidla jiná díla, než o kterých se přednostně dozvídáme v „běžném“ tisku. Rozhodně nemainstreamový je zájem Protestanta o filosofii, zejména o filosofie související s evangelickým prostředím (Božena Komárková, Ladislav Hejdlánek). Mezi texty zabývajícími se různými tématy najdeme – opět namátkou, výběrem z několika posledních čísel – články Den otevřených kostelů, Křesťanská sexuální výchova, Jaromír Nohavica jako duchovní průvodce? nebo Korupce jako druh zájmu o veřejné statky. Protestant poskytuje i prostor pro zásadní, několika čísly prostupující diskuse o důležitých tématech. Například nedávný pohřeb Milana Paumera (který po svém návratu z USA navštěvoval sbor ČCE v Poděbradech) vyvolal diskusi o roli bratří Mašínů, což sice nebylo téma ani nové, ani nemohla dosti vášnivá diskuse dojít k jednoznačnému závěru, ale oproti všem ostatním podobným na ni bylo přece jen přínosné, že byla snaha vést ji z křesťanských pozic.

Protestanta odebírá od jeho těsně polistopadových počátků. Možná byla úplná náhoda, že jsem se pro něj rozhodl, možná mi imponovala snaha jeho první redakce postavit „na zelené louce“ úplně nový titul podle svého vkusu. V dalších letech jsem zjistil, že se jedná i o můj vkus a že mě články Protestanta baví a těší. Mohu ho doporučit i vám.

Tomáš Hrubý

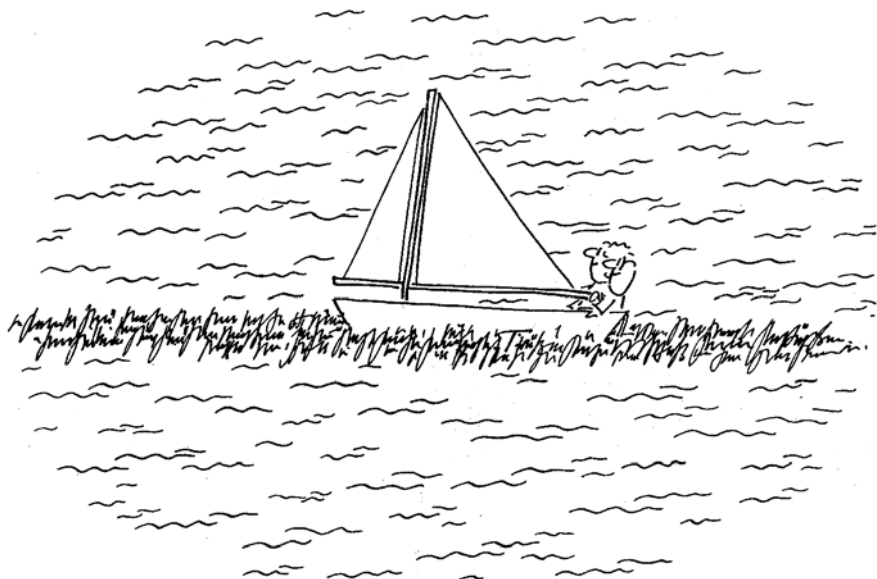
Když v bouři mořem rozpoutané

Josef Batelka

*Když v bouři mořem rozpoutané
již v srdci křičel jenom strach,
když všichni v lodi stroskotané
volali v zmatku na poplach,
Tys přišel, Pane, –
Tys ruku ke mně vztáh
a přikázals: Jdi po vlnách!*

*A já šel směle k slovu Tvému, –
než bázeň víru zradila.
Jen chvíli větru odpornému
v Tvé síle, Pane, čelila.*

*Však pro tu chvíli vítězného boje
má duše, srdce, vše je, Pane, Tvoje,
a třeba znovu zmitán větrem,
já budu vždycky již – Tvým Petrem.*

ilustrace Ivan Steiger

Pozvánka na sborový výlet

Během letošního výletu vyrazíme na západ. To malé písmeno ve slově západ je významné. Znamená, že nevyrazíme do stále se vzdalující eurozóny německého typu, nýbrž za krásami kulturní krajiny mezi Prahou a nejzazším bodem výletu, barokním městysem jménem Valeč. Definitivní plán sice vznikne teprve po 4. květnu, kdy vyrazíme do terénu k obhlédnutí všech možností a praktickému doladění detailů, ale hrubé rysy můžeme načrtnout už dnes. Naší první zastávkou bude park kolem zámku v **Lánech**, kde si u hrobu TGM krátkou citací jeho díla připomeneme, že náš

„tatíček“ nebyl politikem současného typu, neustále hájícím nějaké vlastní či kolektivní zájmy, nýbrž mužem myšlenky, která si hledá cestu ke kultivační proměně společnosti. Pak nás přivítá obec **Kryry**, která prý byla milá už lovcům mamutů a po nich i slovanským Lučanům. Z temnot bájí

Zámek Krásný dvůr

a archeologie vystupuje „Krákalov“ (ve znaku měl černého havrana, sedícího na šikmé haluzi) v roce 1320 prvním zápisem v zemských deskách. Chvilí měl i hrad, ale ten neodolal náporu křížáckých osvoboditelů na jejich trestné výpravě proti kališnickému Žatci. Ovšem kameny z něj pomohly při stavbě nové dominanty - **Schillerovy rozhledny**, kterou na místě hradu místní německý okrašlovací spolek v novogoticko-secesním stylu postavil v roce 1906, době stoletého výročí básníka Schillera. Odtud dohlédneme na Doupovské hory, pod nimiž se krčí barokní městyse **Valeč** se dvěma kostely a zámekem, na kterém před nedávnem strašila ne bílá paní, ale falešná baronka Alena Thyssen Bornemissza von Kaszon (dívčím jménem Alena Vávrová – no nekupte to v tak pěkném obalu!), která po sobě spolu s baronem juniorem zanechala milionové dluhy. Ale místo je to opravdu pěkné, s lidem sice zadluženým, ale vlídným. Když budeme hodní, možná nás nechají i nakouknout do přílehlého vojenského prostoru s civilizací neporušenou přírodou. No a pokud zbude ještě nějaký čas, podíváme se i do černínského zámku **Krásný dvůr**, kde se třeba potkáme i se samotnou paní hraběnkou, tentokrát zaručeně pravou, s rodokmenem naprosto, ale opravdu naprosto nezpochybnitelným. Jak vidíte, kdo na sborový výlet nepojede, ocitne se zcela mimo zábavně-informační mísu našich společných zážitků.

Michael Otřisal

Bojovníci a trpitelé

Kniha *Milana Balabána Bojovníci a trpitelé* od nakladatelství Eman, kterou pan farář pořídil do naší knihovny stojí nejen za povšimnutí, ale i za přečtení. Nezabere to moc času, kniha je velmi útlá a dá se přečíst téměř na jeden zátah.

Jedná se o vydání Balabánových přednášek o dějinách Izraele, které přednesl na undergroundových bytových seminářích za minulého režimu. Sám Balabán se v předmluvě záměrně vyhýbá slovu dějiny a mluví spíše o dějích, o jakési dějepravě pro dospělé. Knížce opravdu nejde v první řadě o archeologické objevy a o zjišťování „jak to vlastně opravdu bylo“. Milan Balabán se spíše zaměřuje na děje vnímané očima biblického svědka a také na to, jak na něj izraelský lid reagoval. Nezamlčuje přitom ovšem ani objevy historického bádání a vyhýbá se zbožnému a idealizovanému obrazu, když zmiňuje četná krveprolití a jiné kontroverzní události.

Díky tomuto přístupu, útlosti knihy a autorově místy až prorocky jiskřivému jazyku je kniha přístupná a užitečná každému biblicky zaměřenému křesťanovi. Příběh Izraele, jak ho ve stručnosti představuje Balabán, nám pomůže vybarvit pozadí na kterém se odehrává Starý, ale i Nový(!) zákon. Právě příběh Ježíše z Nazareta zařazuje Balabán mezi své přednášky také a přispívá nám novým pohledem na Ježíše, pohledem zvenčí a pohledem pevně zasazeným do lidských dějin.

Přečtěte si i předmluvu, stojí za to. Na člověka pak z knížky o to jasněji občas dýchne i atmosféra bytových seminářů a připomene nám, že to, jak se boží lid vyrovnává s historickými okolnostmi, je stále aktuální otázka. Před dvěma tisíci lety, před čtyřiceti lety i dnes.

Jakub Ort

9. básnička na zrcadlo

Klárce Humhalové na otázku: „Co je to pravda?“

Karel Kryl

„Zas někdo střílí
do dětí
a pravda šíjí
v objetí
se lží... Ach Bože,
vyhraje? ...
Pověz mi, co že
pravda je?“

„Když rozum stírá
smyčkou stopu citu
na šíjí
a slepá víra
hlásá sterilitu,
zabíjí.
Hlas sedmihláska,
zaškrčený v míru...
V nitru mém
pravda – je láska,
spojující víru
s rozumem.“

Kronika vršovického sboru – 3. díl

Počátkem roku 1977 došlo ke kontaktu mezi sborem, Synodní radou a schopným, ale také velmi náročným zprostředkovatelem Michaljáničem, který nabídl starý, jednopatrový dům s prázdným přízemím v ulici U michelského mlýna 380/4. Ulice měla být zrušena a stát se součástí parku, ale pro nedostatek prostředku obce na náhradu za domy, které měly být zbourány, byl tento plán zrušen.

Z rozhodnutí Synodní rady, která zaplatila základní kupní cenu, měl být v domě zřízen jeden byt pro sbor v Nuslích a ostatní pro Vršovice. Dům patřil osamělým sourozencům Flégrovým, od kterých jsem se dozvěděl, že zprostředkovateli šla do kapsy skoro $\frac{1}{3}$ kupní ceny.

Jestliže měly být v přízemí zřízeny dva, třebaže malé byty, vyžadovalo to neadaptaci, ale přestavbu od základů po střechu, náročnější, než by byla nová výstavba. Celá stavba je asi stoletá, od počátku nouzová, z odpadových cihel. Původně byl v jedné polovině přízemí krám a byt o pokoji a kuchyni, ve druhé polovině dvě místnosti, tzv. jednotlivé byty se společným záchodem na chodbě.

Při přestavbě byly vybourány některé příčky a shnilé podlahy i s vlhkým podsypem a nahrazeny novými. Dvě stěny byly izolovány asfaltovou lepenkou a heraklitem. Novými příčkami byly vytvořeny koupelny a předsíně dvou bytů, přičemž byly vestavěny desatery nové dveře se zárubněmi. Primitivní elektroinstalace v bytech i na chodbě, původně vedená převážně po povrchu, byla nahrazena instalací pod omítku a byla nově zřízena elektrická přípojka dle ČSN. Plyn není zaveden ani v ulici. Koupelny byly vybaveny boilerem, infrazářiči a vykachlíkovány. Nově byly vybaveny klosety, kanalisace a vodovodní potrubí, dříve vedené na povrchu, bylo zazděno.

V kuchyních byla zřízena nová okna. Zchátralé omítky byly většinou nahrazeny novými. Okapy byly nově vplechovány a střecha opravena. Dlažba předsíní i WC byla po vybetonování pokryta PVC.

Pro oba byty bylo zřízeno společné topení, vedené i do prvního patra, s kotelnou přístupnou z chodby. Celé přízemí bylo samozřejmě vymalováno. V obou kuchyních byly instalovány skříňkové elektrické vařiče.

Většinu prací provedli členové sboru podle projektu a rady odborníků sami. Vršovičtí odpracovali asi 3000 hodin podle tehdy běžných „Dohod o provedení práce mimo pracovní poměr“, přičemž zpravidla vypočtenou odměnu věnovali sboru na nákup materiálu. Dalších 1600 hodin byly bezplatné brigády.

Nuselští vykonali asi 700 hodin bezplatné práce.

ing. Jan Novák

Recepty

Tento týden mi trhali zub moudrosti a já jsem se při té příležitosti byla nucena zamyslet nad různými možnostmi kašovitě stravy. Dnes jsme např. měli polévku z mrkvi a brambor, kterou jsem kdysi našla na francouzských kulinářských stránkách www.marmiton.org (Všem francouzštinářům, kterých máme ve sboru docela hodně, je vřele doporučuji. Výhodou je, že tam můžete zadat potraviny, které zrovna máte v ledničce, a ono vám to „vyplivne“ recept.)

K přípravě té naší dnešní polévky potřebujete:

<i>1 cibuli</i>	<i>sůl,</i>
<i>4 mrkve</i>	<i>pepř,</i>
<i>8 brambor (stačí 3 a 6, hlavně aby byl správně ten poměr)</i>	<i>koriandr,</i>
<i>1 zeleninový bujón,</i>	<i>trochu oleje.</i>

Nejprve se osmahne cibulka, přidají se brambory a mrkve nakrájené na kostky a voda (asi 1–1,5 litru – podle velikosti zeleniny), přidá se koření a vaří se to pod pokličkou až do úplného změknutí. Pak se to celé rozmixuje do hladka a pokud je hmota moc hustá, ještě se může naředit vodou. Do talířů se dá přidat nějaká „ozdoba“ v podobě čerstvých bylinek anebo osmažené krutóny.

Přejí vám dobrou chuť a žádná bolesti zubů!

Michaela Otterová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: Ondřej Rada, Tomáš Vokatý; Odpovědný redaktor: Ing.Jiří Ort;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč